

Passar ratlla, guixar i esborrar

David Casellas i Gispert

Una de les errades més freqüents és l'ús del verb *tatxar*, un castellanisme inadmissible que hauríem de substituir per *passar ratlla*, *ratllar* o *esborrar*.

El verb *tatxar* podem fer-lo servir si fem un petit tall en una fruita com la síndria o un meló, per comprovar si és madur. En canvi, si el que volem és assenyalar que alguna cosa escrita és incorrecta hi passarem ratlla, o bé ho guixarem o esborrarem. En canvi, subratllar és traçar una ratlla sota d'una lletra, paraula o frase.

Guixar pròpiament no ho farem servir tant per a corregir un text sinó més aviat per a indicar que hem fet traços que embruten o no són prou definits: *guixots* o *gargots*, sovint fets per les criatures.

El verb correcte és *esborrar* i, per tant, l'estri per a esborrar una pissarra és l'*esborrador*. Però quan ens volem referir al document o text provisional, sobre el qual s'hi faran esmenes abans d'obtenir-ne el text definitiu, farem servir el mot *esborrany*. Així, en Martí ens passa a tots els qui formem la Junta de l'ADAC l'*esborrany* del butlletí, per a revisar-lo i fer-hi les correccions pertinents abans que aquest sigui definitiu.